

Nyt fra **ASSISI-KREDSSEN**

November 2014

nr. 85

Husk at tilmelde dig til jubilæumsfesten!

INDHOLD:

ASSISI-KREDS DATOER

Assisi-Kredsens jubilæum	<i>Side 3</i>
Fra formanden	<i>side 5</i>
Assisi-kredsens begyndelse	<i>side 6</i>
Rejse maj 2015	<i>side 8</i>
Sorø-turen	<i>Side 12</i>
Økumenisk efterårskursus	<i>Side 13</i>
Bestyrelsesbilleder	<i>Side 15</i>
Bestyrelsen	<i>Bagsiden</i>

- 22. november:
Efterårsmøde - 40 års jubilæum
- 21. februar - årsmøde
- 1.-9. maj 2015 Assisi-rejse
Henv. til Gunnar Bach Pedersen
(kun få pladser tilbage)
- 2.-10. oktober 2015 Assisi-rejse
Henv. Til Susanne Gram Larsen
- 21. november 2015
Efterårsmøde

Kontingentforhøjelse 2015

For det kommende år er kontingentet forhøjet, så der nu skal betales:

- * Enkeltmedlem 130 kr.
- * Husstand 180 kr.

Fra 2015 bruger vi ikke længere girokort.

Bankkonto er **Reg. 3186 Kontonr. 22519 49**. Brug evt. din netbank.

Anfør dit navn og at det er kontingent 2015, uanset hvilken form du vælger til indbetaling.

Som hidtil kan kontingentet også betales kontant ved årsmødet.

Lotte Abel
kasserer

Tilmelding senest 15. november
Assisi-Kredsen 40 år
22. november 2014

Jubilæumsfesten i Assisi-Kredsen begynder med **gudstjeneste kl 11.**

Efter gudstjenesten er der en **fin italiensk buffet** med vin til.

Derefter vil et af Assisi-Kredsens medlemmer, **Mogens Hansen** - præst og mediemand – få ordet og flyglet:

Frans, mig - og jer andre
*en fortælling i ord og toner om Frans,
Assisi og de 40 år*

Når det hedder 'og jer andre', betyder det at også andre deltagere får muligheden for at bidrage til fortællingen til den vandrende mikrofon.

Mogens Hansen har været med i Assisi flere gange, og for mange år siden lavede han en spændende rejserapportage fra Assisi for Danmarks Radio.

Syng med
på Solsangen

Ved Assisi Kredsens jubilæumsgudstjeneste den 22. november, vil der være mulighed for at synge med på 'Solsangen' i Ralph Vaughan Williams korsats med orgel.

**Interesserede mødes i Eng-
have Kirke kl. 9.30** til en times korprøve.

Festgudstjenesten begynder kl. 11.

40 - års jubilæum 22. november 2014

i Enghave Kirke, Sdr. Boulevard 120, 1720 København V

Navn _____

Adresse _____

E-mail _____

Tlf. _____

Pris **250 kr.** Indbetales på Reg. 3186 Kontonr. 225 19 49 - Mrk. Jubilæum 2014
Tilmelding sendes pr. mail: plum@assisi-kredsen.dk

Jubilæumshilsen fra formanden

Assisi-Kredsen har i år 40-års jubilæum. Vi er en forening, men mere end en forening, vi er også en menighed – en økumenisk, lejlighedsvis menighed. Vi er ikke sammen hele tiden, vi kommer hver især fra vores daglige lokale sammenhæng og lokale menighed. Når vi er sammen til møder, week-ends eller Assisi-rejser, så er det som en menighed, der ikke erstatter eller konkurrerer med vores hjemlige, men tværtimod giver os mulighed for at få indblik i kirkens mangfoldighed.

Verden er stor, det har den altid været, og vores jord er stor. Men den er dog blevet mere overskuelig på den måde, at vi erfarer mere end nogen sinde tidligere gennem aviser, radio, tv og ... rejser. Hvor det tidligere for H.C. Andersen eller de danske guldaldermalere eller Johs. Jørgensen tog uger eller måneder ned gennem Europa i dagvogn, rejser vi i dag til Italien på to-tre timer. Den længste del af rejsetiden i dag går med transport til og fra lufthavnen, check-in, pas- og sikkerhedskontrol. Der er mange, som rejser rundt i verden for at se alle de store turistattraktioner, mens vi i Assisi-Kredsen har et mere begrænset rejsemål: Assisi og det franciskanske Italien. Gennem de 40 år har mange deltaget i disse rejser, mange har været med flere gange, ja nogle få har Assisi-rejsen som en næsten fast bestanddel i deres årlige rytme. En uge i Assisi er immervæk 2% af et helt års liv.

Assisi-rejsen er mere end en turistrejse. En turistrejse til et nyt ukendt mål vil altid være kendetegnet ved, at man kun ser overfladen – den underliggende kultur, sproget, traditionen, har man ikke megen mulighed for at forstå. Alt er nyt og spændende, og man kan næsten ikke blive træt af at tage fotos og videoer, som man kan tage med hjem til senere fordøjelse. Man kunne tale om en *kvantitativ* rejsemåde. Assisi-rejsen er for mange en *kvalitativ* måde at rejse på. At bo i et kloster er noget andet end at bo på et hotel – man er gæst i et hjem, der er et fællesskab i forvejen, som man får lov at tage del i under opholdet, vi spiser sammen tre gange om dagen, det hele er enkelt og trygt.

På vores efterårsmøde lørdag den 22. november fejrer vi jubilæet ved et gensyn med hinanden og et genhør af nogle af de mange oplevelser og indtryk, som vi har delt med hinanden gennem årene. Broder Theodor fra Assisi vil også være med til festen, og enhver deltager vil have mulighed for at bidrage med noget fra vores fælles historie gennem 40 år.

Dette nummer af *Nyt fra ASSISI-KREDSSEN* er det sidste i dette år. Tak for endnu et dejligt år med gode møder og rejser og kontakter i årets løb. Glædelig advent og jul, på gensyn i det nye år.

Pace e bene, fred og alt godt,
Frederik Hjerrild fmd.

Begyndelsen for 40 år siden

Fyrre år er lang tid. Og de fleste af kredsens medlemmer er jo kommet til siden. Her følger nogle uddrag fra det lille jubilæumsskrift, som blev udgivet ved 10 års-jubilæet i 1984. Det giver nogle historiske glimt fra den første tid og af de visioner, som stifterne havde.

Den svenske læge og franciskanerpræst, pater Agostino, oprettede sidst i 60'erne med baggrund i det svenske Franciskus-selskab et center i udkanten af Assisi med det formål at skabe et økumenisk samlingssted for gæster fra Norden. Centro Ecumenico Nordico blev det kaldt.

Dette center fik besøg af nogle danskere, som syntes, at andre danskere burde have mulighed for at få de samme dejlige oplevelser, som de havde haft under deres besøg på dette sted.

Derfor satte man sig efter hjemkomsten sammen og forsøgte at finde ud af, hvordan det skulle tackles. Det resulterede i, at man den 21. januar 1973 sammenkaldte til et møde i KFUK, hvor også det svenske Franciskus-selskab var repræsenteret, nemlig ved sin formand dr. Schlyter, der fortalte om det økumeniske cen-

En rejsegruppe fra før 1984 foran San Francesco sammen med pater Mizzi

ters ide . Fra svensk side var man interesseret i at få oprettet en dansk støtteforening på linje med det svenske Franciskusselskab.

På dette møde oprettedes den danske Assisikreds styret af et foreløbigt arbejdsudvalg. Initiativtageren var undervisningsinspektør Johs. Nielsen.

Mødet blev ret snart efter - i marts måned - fulgt op af et besøg af den franciskanske pater Max Mizzi, der var sekretær for det økumeniske råd i Assisi. Han fortalte om Frans af Assisi og bragte en hilsen fra centret.

Allerede dengang sluttede mange mennesker op om kredsen, der pr. 1/11 1974 talte 100 medlemmer og havde en indtægt på 3.000 kr. i årsbidrag og 700 kr. i gaver. De allerfleste af disse penge blev sendt til Assisi til støtte for centrets arbejde, - kun lidt beholdt man til administrationsudgifter.

For kredsen var det magtpåliggende ikke at isolere sig i det økumeniske arbejde, man havde sat sig for. Man ønskede at stå i nøje kontakt med det danske økumeniske arbejde i øvrigt, og kredsen blev tilmeldt Det økumeniske Fællesråd og havde kontakt med centrene i Århus og København.

Det var den spæde begyndelse, - en god grobund for en videreudvikling af arbejdet.

Næsten på årsdagen efter det første møde samledes så 28 medlemmer af Assisikredsen med 17 gæster fra Franciskusselskabets sydsvenske afdeling til årsmøde. **Det**

var den 19. januar 1974, også denne gang i KFUKs lokaler.

På dette møde blev kredsen formelt oprettet, idet der blev godkendt vedtægter og valg af bestyrelse.

Den første bestyrelse kom til at bestå af:

Lektor Johan Jensen, Virum (kasserer).

Pater Johs. Jong, Ringsted.

Sekretær Ruth Lund Jensen, Hillerød (sekretær) .

Stud. theol. Johan Petersen, København .

Malermester D. Plate Petersen , København.

Ungdomsskoleinspektør Finn Skytte Knudsen, Hillerød, (formand).

Som nævnt i det ovenstående var et hovedformål med Assisi-Kredsen fra begyndelsen at støtte det nordiske økumeniske center i Assisi. Imidlertid varede samarbejdet i centret ikke så mange år, og centret er i øvrigt for længst lukket. De bygninger på stien neden for San Francesco-kirken mod Santa Maria degli Angeli ligger der endnu og bruges til andre formål. Men interessen var jo ikke kun centret, men også betydning af Frans og hans inspiration til os som kristne i dag. Og Assisi-Kredsen havde også en vision på hjemlig grund. Ved 10-års-jubilæet beskrev den daværende formand Knud Nørholm den således:

Her vil jeg blot minde om, at vi betragter det økumeniske fællesskab som hovedgrundlaget for Assisi-Kredsen - eller sagt med vedtægternes §1: Kredsens formål er: Med et fælleskirkeligt sigte at udbrede kendskabet til Frans af Assisi.

Så kunne man indvende: Jamen, vi har da i forvejen den store organisation som hedder »Det økumeniske Fællesråd^{*)} i

Danmark«, og det må være tilstrækkeligt. Og mit svar er, at vi også kun er en underafdeling under fællesrådet, men vi arbejder efter min personlige mening anderledes og måske også på en for almindelige mennesker mere praktisk og forståelig måde, idet vi koncentrerer os om den begrænsede opgave, der hedder Frans af Assisi.

Det økumeniske Fællesråd er stort og har en stor organisations vanskeligheder på den måde, at man må begrænse sig til møder mellem ledere inden for de tilknyttede kirker og organisationer, og man må ofte kæmpe med store papirdynger!

Assisi-Kredsen vil gerne være ”arbejderen på gulvet”, hvor den menige katolik møder den menige fra folkekirken eller fra frikirkerne. Vi møder hinanden ved sammenkomster i Danmark og ved rejser sammen til Assisi, hvor vi har hinandens daglige fællesskab og fællesskabet om Frans' tanker som samlingspunkt. Vi hå-

ber på den måde i al beskedenhed at medvirke til virkeliggørelsen af Jesu bøn »At de alle må være eet - og af Frans' hilsen ”Pax et bonum!”

Om situationen ved tiårsjubilæet kan der berettes det følgende, som er skildrer noget, som stadig er velkendt for alle de medlemmer, som rejser til Assisi også i de seneste år.

Assisi-Kredsen er siden 1977 flyttet op til selve byen til Alcantarinekløsteret, hvor søstrene gør alt, hvad de kan, for deres gæster. På disse rejser får deltagerne rig lejlighed til at følge i Frans' fodspor, dels ved ”på egen hånd”-ture i Assisi, dels ved udflugter til de steder, der er kendte fra Frans' liv.

* Note: Det Økumeniske Fællesråd har siden skiftet navn til Danske Kirkers Råd

Oplevelser på efterårsrejsen

af Anne Marie West

Assisi 27. september – 5. oktober 2014

”Jag längtar till Italien, till Italiens sköna land” synger Birger Sjöberg i Fridas visor, og sådan nynnede vi indeni os selv i Kastrup Lufthavns støj og mylder en meget tidlig lørdag morgen. Vi var 21 glade og spændte Assisifarere - nogle på den årlige efterårstur til Assisi; andre havde været der flere gange før og for nogle var det første gang.

I år skulle der gå et par dage, inden vi nåede frem til Assisi.

Fra Rom kørte vi nordpå til Rietidalen op i bjergene. Målet var Filippa Mareri klosteret ved bredden af den opdæmmede sø Lago del Salto. Filippa Mareri var rig ung kvinde, som efter mødet med Frans trodsede sin familie for at hjælpe de fattige.

Hun blev den første kvindelige franciskanske helgen. Da man i 1940 opdæmmede floden, blev klosteret og byen oversvømmet. Kapellet med Santa Filippa Mareris kiste og relikvier blev reddet og genopført i det nye kloster. Kapellet er klosterets ”hjerne” og der, hvor søstrene hver aften kl. 21 beder for alle. Det blev vi bedt om at huske – og være med til hjemme hos os selv.

Dagen efter gik turen til klosteret i Greccio. Johs. Jørgensen skriver: ”der hænger det, lille og hvidt, klinet som en rede ind i fjeldvæggen”. Greccio er franciskanernes Bethlehem. Her skabte Frans den første julekrybbe. I dag rummer klosteret en fin samling af julekrybber fra hele verden, men mest rørende er den lidt primitive fresko ”Madonna del latte”. Maria der ammer sin lille søn. Et lille sultent menneskebarn.

Vi overnattede i Orvieto, byen på bjergtoppen. Kendt for sin overdådige 1300-tals katedral – og sin dejlige hvidvin. Lidt besværligt at nå frem til for en flok aldrende danske turister med megen bagage, men det var umagen værd. I strålende solskin beundrede vi dagen efter kirkens smukke facade med relieffer og mosaikmønstre, og inde i kirken så vi San Brizio kapellet med Luca Signorelli’s fresker fra

Fra klosteret i Greccio

Vi skal på tur med "den altidende Eva"

år 1500. Rædselsvækkende apokalyptiske billeder med Antikrists prædiken, med fortabelsen og med kødets opstandelse. Forvredne kroppe, nogle dødeligt grønne og hvide, mænd i sribede renæssancegasmacher, djævle – alt mesterligt skildret, men gruppvækkende. Nutidens tegneserietegnere må se måbende til.

På tredjedagen nåede vi frem til Assisi.

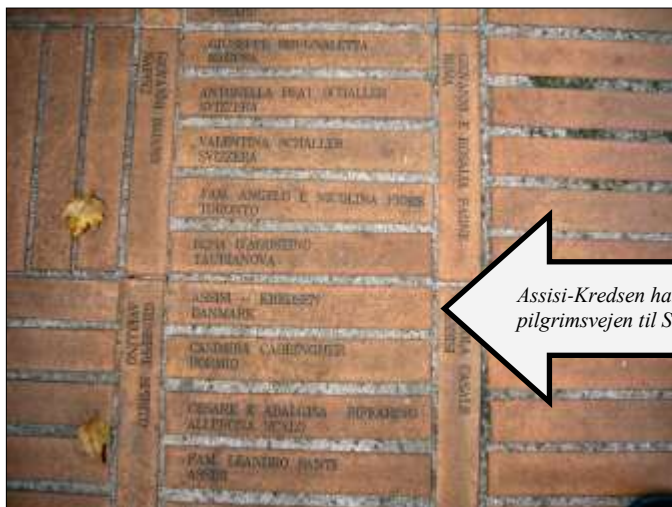
Gensynsglæden var stor for de mange, der havde været der før. Meget var ved det gamle, men noget forandret. Nu var der Wi-Fi, så vi kunne checke mails og vejrudsigter og efter de første dages morgenkaffeforvirring – på italiensk: kun lidt kaffe og meget mælk – var det dejligt igen at kunne stå i kø og få sin herlige

caffè latte skænket. Kaffesøsteren var en anden og yngre, søster Assunta, som den sidste aften åbenbarede en vidunderlig musikalitet. Ja, og så var der ansat en ny kok, som løftede maden nogle trin op.

Assisidagene gik med ture i byen og med udflugter til franciskanske steder i omegnen.

Rundtur i San Francesco basilikaen kyndigt guidet af broder Theodor. Vi så Cimabues fresker – også det lille fine billede af Frans med de lyttende stritører. Vi så Giotto's fantastiske fresker af Frans' liv – en billedfortælling så smuk, at man aldrig ser sig træt på den.

Vi var på bytur med den altidende svenske guide Eva Andersson og dagen efter

Assisi-Kredsen har sin egen sten på pilgrimsvejen til Santa Maria

blev vi ført rundt af Frederik og Susanne bl.a. til ”den brudte mure” fine kirke.

Vi gik over markerne til Santa Maria degli Angeli – den store kirke, som er bygget ovenover Frans’ lille Porziuncola kapel.

Med minibusser kørte vi til San Damiano klosteret, hvis byzantinske krucifiks talte til den unge Frans og bad ham bygge den forfaldne kirke op. Resolut skaffede Frans mursten og mørtel og gik i gang, men blev klar over, at Kirkens forfald også var åndeligt, og at det var det, han måtte gøre noget ved. Vores tur gik videre til Monte Subasio med Frans’ meditationssted Eremito delle Carceri og videre op over bjerget.

Vi sluttede i Santa Maria Maggiore kirken i Spello. Her i Capella Baglioni oplevede vi modstykket til de gruppevækkende

fresker i domkirken i Orvieto. Pintoricchios underskønne billeder. Bebudelsen med ærkeengel og Maria. Fødslen i

Festivas i anledning af Frans-festen

Bethlehem med hyrder og englekor og endeligt den tolvårige Jesus i templet. De lærde og skriftkloge ser forundrede til og giver god plads til den unge dreng. Han er indadvendt og takkefuld. Måske er det netop gået op for ham, hvem han er.

”Hvad er det lige jeg har gang i?” tænker han. Forrest til venstre i billedet leger et par ubekymrede jævnaldrende og til højre ser vi hans forældre, Josef og Maria. Bekymrede efter at have ledt efter sønnen i tre dage. Hun holder fast i hans bælte. Hvor er det fint at kunne stå midt inde i kapellet og opleve billederne.

En anden dag en heldagsudflugt til La Verna. På vejen gjorde vi holdt i San Sepolcro. I Museo Civico så vi Piero della Francescas barmhjertige Maria, som beskytter os alle under sin kappe, og vi så den opstandne Kristus, som sejrrigt stiger op af graven med korsfarerstandarten i højre hånd og venstre ben på sarkofagens kant.

Målet var klosteret på La Verna. Klosteret som ligger i 1200 m højde. Her på vinterbjerget kan vejret blive barskt, men Frans yndede disse øde steder, og det var her, han under bøn blev stigmatiseret. Vi deltog i tidebønnen og den efterfølgende procession rundt i klosteret. Den florentinske Della Robbia familie har skabt klosterets mange keramikrelieffer. Meget anderledes og meget italiensk.

Ugen sluttede med den traditionelle festivit as i anledning af Frans-dagen. Optr aden og musik p a torvet, et mylder af mennesker, procession i kirken og uddeling af olivengrene. L ordag aften var der festaften med s ostrene. Sang, optr aden og en

livsgl ede, som var Guds lille g ogler v erdig. Om s ondagen det k empestore Fransmarked med t oj, flitterstads, husger ad og dejlige italienske madvarer.

Ja, maden er vigtig i Italien - ogs a for danske Assisifarere, og hvad er det, vi husker: To duftende pastaretter serveret med stolthed og gl ede og en frokost, som sluttede med mimosekage p a Ristorante Belvedere i Greccio. Tre superspr ode og l ekre pizzaer med tomat, zucchini og duftende svampe hos Cramst i Orvieto. En overd adig frokost p a La Melosa ved La Verna.

Hvad husker vi ellers? At vi gik godt i sp end, og at alle havde det godt i hinandens selskab. De mange hyggelige hvilestunder p a barerne med kaffe og Aperol. Vi husker de gode chauff orer. Sidst men ikke mindst husker vi Susanne og Frederiks kyndige, veloplagte, vidende og omsorgsfulde turledelse.

En k empestor TAK til dem.

AW oktober 2014

Efterårsturen til Sorø

Lørdag d. 13. september mødtes en lille flok for at tage med på Assisi-Kredsens tur til Sorø. Vi kom til Sorø Akademi. I første omgang kunne vi ikke komme ind i klosterkirken på grund af en kirkelig handling. Men ved Caritas-brønden fik vi en indføring i cistercienserklosteret i Sorø fra begyndelsen med tilknytningen til Hvide-slægten og Absalon. Derefter kom vi ind til en kyndig rundvisning i akademiets hovedbygning, hvor vi bl.a. hørte om kendte mennesker med tilknytning til akademiet fra Holberg til B. S. Ingemann. Og i øvrigt også Grundtvig, som havde visioner om at gøre akademiet til en folkehøjskole.

Vi spiste medbragt frokost i et af akademiets lokaler. Og derefter ved der lejlighed til at bese klosterkirken, hvor flere konger og Absalon er begravet. Fra Sorø kørte vi til ruinen af Knud Lavards kapel ved Haraldsted, og det blev besøgt af den halvdel af gruppen, som trodsede regnen. Derfra videre til den meget interessante rundkirke i Bjernede, hvor menighedsrådsformanden fortalte om dens historie, som også begyndte med Hvide-slægten, som stod bag opførelsen. Turen sluttede i Enghave Kirke, hvor vi spiste pizza sammen.

GBP

Økumenisk - også i Danmark

af Gunnar Bach Pedersen

Som det fremgår af dette blads artikel om Assisi-Kredsens første år, så var det dengang vigtigt at være med i det økumeniske arbejde på dansk grund. Derfor var man fra første begyndelse medlem af Det økumeniske Fællesråd. Og det er vi stadigvæk. Nu hedder det Danske Kirkers Råd, og afdelingen for foreninger hedder Økumenisk Arbejdsforum.

Derfor har vi også næsten hvert år sendt repræsentanter til Et todages stævne på Hotel Nyborg Strand. På det sidste Økumeniske Efterårskursus deltog jeg.

De to dage var meget forskellige, den første havde et emne, og andendagen bestod i mere forretningsmæssige drøftelse.

Kurset arrangeres i et samarbejde med andre organisationer med fælleskirkelig baggrund, og blandt var disse var det Bibelselskabet, som havde tilrettelagt årets kursus.

Emnet var "I begyndelsen", og var valgt med inspiration i den nye prøveoversættelse af 1. Mosebog på nutidsdansk. Og i kurset kom vi rundt om spørgsmålet om altings opståen, og om hvad det vil sige,

at vi tror på Gud som skaberen.

Først fik vi en forrygende gennemgang af videnskabens syn på, hvordan verden er blevet til. Det var ved Anja C. Andersen, astronom ved Niels Bohr Institutet; hun er både kristen og højtprofileret videnskabskvinde. Hun skulle prøve at svare på spørgsmålet: Er der plads til skaber-kærligheden i naturvidenskaben? Hendes svar var, at der er plads, men den er ikke nødvendig for at forklare verdens oprindelse. Hun fremhævede, at videnskaben ikke ved alt, samtidig med de store fremskridt i videnskaben, bliver man klar over, at mængden af det man ved noget om, er ganske få procentdele af tilværelsen.

Derefter gik vi over til skabelsesberetningen og den nye oversættelse. Det var lektor i Gammel Testamente Søren Holst, der præsenterede oversættelsesarbejdet med vægt på skabelsesberetningen og de forskellige oversættelsesmuligheder. Han så ikke skabelsesberetningen som en modsætning til videnskabens teorier: Man behøver ikke at være dum for at være kristen! Og han så ikke Bibelens skabelsesberetning som en forklaring af på verdens tilblivelse, men en tolkning af verden.

Eftermiddagen handlede om de etiske konsekvenser af troen på Gud som skaberen. Først var det Anders Wejryd, den netop fratradte svenske ærkebiskop, som skulle hjælpe os med at forstå 1. Mosebog i sammenhæng med nutiden. Præsterne har været for dårlige til at hjælpe menigheder til at forstå teksten på et andet plan end det bogstavelige. Men teksten siger, at Gud og mennesker hører

sammen, og at verden er Guds. Og vi skal lære politikerne ikke at tænke for kortfattet om problemløsningerne. Og når kirken får at vide, at den ikke skal blande sig i politik, så må vi spørge om fx klimaspørgsmål kun er politik og teknik, om det ikke snarere er et spørgsmål om livs-syn.

I den følgende debat mellem Micky Gjeris og Peter Ørstrøm blev det også fremhævet, at vi skal møde tilværelsen med undren og ansvar.

Dagen efter var der drøftelse af det økumeniske arbejde i Danmark. Størstedelen af tiden gik med udveksling af visioner for de kommende Danske Kirkedage, som skal finde sted i København fra Kristi Himmelfarts Dag til og med den følgende søndag i 2016. Komitéen, der står for tilrettelæggelsen, har reserveret torve og pladser i det indre København, og tanken er, at det meste skal foregå uden-dørs, med åbningsgudstjeneste på Nytorv og Mulighedernes Marked på Christiansborg Slotsplads. Man tænker sig en slags kirkelig ”kulturnat” over de fire dage. Der blev alt meget om, at organisationerne, der er medlemmer af Kirkedagen, burde gå sammen om temaer, i stedet for at lave noget selv, som kun tiltrak deres egen medlemmer.

Her må Assisi-Kredsen som en af medlemsorganisationerne også i gang med at tænke på, hvad vi kan bidrage med - ikke mindst nu, hvor kirkedagene skal foregå i den del af landet, hvor vi har flest medlemmer.

Assisi-Kredsens bestyrelse

Frederik Hjerrild
Formand, rejseseleder

Marianne Plum
Sekretær, rejseseleder, blad

Gunnar Bach Pedersen
Rejseseleder, blad, hjemmeside

Lotte Abel
Kasserer udenfor bestyrelsen

Susanne Gram Larsen
Rejseseleder, suppleant,

Eva Rungwald
Bogsalg

Gert Ryom-Hansen

Blanka Langsted

Johan Petersen
Suppleant

Assisi-Kredsen
Marianne Plum
Teglværksgade 3, 1.th.
DK-2100 København Ø

Returneres ved varig adresseændring

BESTYRELSEN

Frederik Hjerrild, formand
Dirch Passers Allé 17, 3.th.,
2000 Frederiksberg
tlf 61 79 50 55
frederikhjerrild@gmail.com

Marianne Plum, sekretær
Teglværksgade 3, 1.th., 2100 Kbh Ø
tlf 20 28 25 03
plum@assisi-kredsen.dk

Lotte Abel, kasserer
Havnevej 26, st.tv. 4000 Roskilde
tlf 38 28 85 56
Assisi-Kredsens giro: 225 19 49
Bank: reg. nr 3186 konto: 225 19 49

Gunnar Bach Pedersen
Bjerggården 20, 4.tv., 2635 Ishøj
tlf 23 60 82 70
gbp@assisi-kredsen.dk

Eva Rungwald
Løvevej 10, 2610 Rødovre
tlf 36 41 33 96 ditrung@privat.dk

Gert Ryom-Hansen
Vennemindevej 2, 2.th., 2100 Kbh Ø
tlf 61 46 73 70
gertryomhansen@gmail.com

Blanka Langsted
Roskildevej 94, 5.tv.,
2000 Frederiksberg
tlf 38 79 89 82 / 20 98 97 55
langsted@uppsalahuus.dk

Johan Petersen
Kulsviervej 95 B, 2800 Lyngby
tlf 28 71 94 70
johanaapetersen@gmail.com

Susanne Gram Larsen
Mathilde Parken 5, st.th., 3400 Hillerød
tlf. 48 26 23 89
sglarsen@mail.dk

NYT FRA ASSISI-KREDSEN

redigeres af
Marianne Plum (ansv) og Gunnar Bach Pedersen

Assisi-Kredsen på Internet: www.assisi-kredsen.dk

Nyt fra Assisi-Kredsen
ISSN 1395-8798